

ARCHIWUM
LEGIONÓW
i N. K. N.

Nr 577

WOJSKO POLSKIE.

OBOWIĄZKI KOMENDANTA DRUŻYNY
(DRUŻYNOWEGO).

WARSZAWA 1917.

577

69 430

WOJSKO POLSKIE.

BOWIAZKI KOMENDANTA DRUŻYNY
/ DRUŻYNOWEGO /.

Warszawa 1917.

1. Drużynowy jest odpowiedzialny za wszystko, co się dzieje w jego drużynie.
2. Wskutek ciągłego obcowania z żołnierzami wywiera na nich pod każdym względem decydujący wpływ.
3. Drużynowy musi być wzorem sprężystości i punktualności, posiadać zamiłowanie do czystości i porządku i odznaczać się niewzruszonym patriotyzmem; w zakresie służby wewnętrznej odpowiada on za punktualne i gorliwe spełnianie obowiązków przez swych podwładnych.
4. Ścisłe współżycie z żołnierzami i ciągle roztaczanie opieki nad nimi nie powinno jednak obniżać jego stanowiska i uszczuplać powagi przełożonego.
5. Drużynowy powinien znać dokładnie stosunki rodzinne, właściwości charakteru, zdolności umysłowe i fizyczne każdego żołnierza, jak również umieć sobie zdać sprawę, czy mierne postępy ze strony żołnierza są wynikiem niechęci i krnąbrności, czy też nieudolności. O ile w pierwszym wypadku należy postąpić surowo, lecz sprawiedliwie, o tyle w drugim musi drużynowy wspomagać żołnierza cierpliwie, bez uwłaczania jego godności.

osobistej i nie zrażać się trudnymi początkami.

6. Drużynowy nie powinien nigdy używać słów obelżywych i uwłaczających czci żołnierza.

7. W staraniach o wzajemne oddziaływanie żołnierzy na siebie w sposób koleżeński musi zapobiegać zgryźliwemu docinaniu żołnierzom upośledzonym z natury.

8. Nie powinien nigdy zezwalać na gry pieniężne, jak również nie wolno mu przyjmować podarków od swych podwładnych lub ich krewnych.

9. Jednym z głównych obowiązków drużynowego jest wpojenie żołnierzowi przeświadczenia, że każda, choćby najcięższą służbę i czynności pozornie nawet drobiazgową należy spełniać obojętnie dla dobra całości.

Przykładem swoim i zachowaniem ma wzbudzić i podtrzymywać w żołnierzu zamiłowanie do służby i starać się wychować swych podwładnych na wzorowych żołnierzy.

10. Czuwa także nad doбором lektury swej drużyny; wszelkie uprawianie polityki jest wzbronione. Żołnierz ma znać tylko bezwarunkowe posłuszeństwo względem swych przełożonych i odnosić się do nich z pełnym zaufaniem.

11. Drużynowy nie ma prawa wymierzania kar. O każdym uchybieniu służbowym ze strony żołnierza donosi sierżantowi kompanijnemu; stara się jednak zapobiegać nie-subordynacji przez dodatnie oddziaływanie i energiczne, a przytym zyczliwe obchodzenie się z żołnierzami.

12. Zasadniczo powinien drużynowy wstawać nieco wcześniej od żołnierzy, bo tylko wtedy będzie mógł dogłębnie oglądać ich rannych czynności i dbać o ich należyte wykonywanie. Obecność jego przy myciu żołnierzy jest nieodzowna; musi uważać mianowicie, by żołnierze nie poprzestawali na myciu rąk i twarzy, lecz by wszyscy robierali się do pasa, myli należyście szyję, piersi, brzuch i plecy, oraz czyścili zęby i paznokcie. Przy tej sposobności może on stwierdzić, czy który z żołnierzy nie ma wysypki, robactwa, albo innej choroby, wymagającej pomocy lekarskiej. Woreczki na pieniądze i zegarki mają żołnierze przed myciem zamykać do szafek; kto nie posiada osobnej szafki, ma oddać przedmioty wartościowe na przechowanie drużynowemu.

13. Drużynowy musi również dbać o dostarczenie na czas śniadania i wieczerzy oraz o równomierny rozdział; obowiązkiem jego jest uważać, by żaden z żołnierzy nie szedł do służby bez śniadania.

14. Przed rozpoczęciem zajęć robi krótki przegląd swojej drużyny i stwierdza, czy mundur i uzbrojenie są przepisowe, czyste, kompletne i należyście dostosowane; dostrzeżone braki musi natychmiast uzupełnić lub poprawić.

15. Przekonawszy się, czy izba uporządkowana i czy sza

ki pozamykane, wyprowadza na czas swoją drużynę w szyku zwartym na miejsce zbiórki, gdzie zdaje raport sierżantowi kompanijnemu; musi przytym zdać dokładnie sprawę o każdym nieobecnym żołnierzu.

16. Zaraz po służbie, o ile czas na to pozwala, winien doglądać, by żołnierze wyczyścili swe mundury i rynsztunek i wysuszyli je w razie przemoknięcia.

17. Drużynowy musi być bezwarunkowo obecny przy czyszczeniu karabinów; powinien baczyć, by broń czyszczono starannie i używano do czyszczenia tylko przepisanych środków; żadnemu żołnierzowi nie wolno odłożyć prędzej karabinu, ani podać go do przejrzania podoficerowi broń lub nadzorującemu, zanim go nie przejrzy najpierw drużynowy. Musi też uważać, by z środkami i przyborami do czyszczenia obchodzono się oszczędnie i by wszystko po ukończeniu czyszczenia zostało należyście oddane, oraz czuwać nad tym, by każdy żołnierz posiadał wszystkie przepisane przybory w komplecie i utrzymywał je zawsze w dobrym stanie.

18. Winien dalej dbać, by jego drużyna stawała do obiadu zwarciem, z czystym naczyniem i przyborami do jedzenia i aby żołnierze byli przytym czysto ubrani, umyci i uczesani.

19. Drużynowy musi również przestrzegać, by jego pod-

władni utrzymywali w swoich szafkach czystość i przepisany porządek.

20. Uważa też, by nosili włosy krótko ostrzyżone, oraz aby w niedziele i przy przeglądach byli zawsze ogoleni.

21. Prowadzi ewidencję drużyny; zapisuje osobiste daty żołnierzy, jak zawód, odkomenderowania, wciaga kary wojskowe i wszelkie uwagi. Każdą zmianę winien natychmiast zanotować.

Zapiski te mogą służyć zarazem, jako lista prezentacyjna drużyny.

22. Odrębnie zapisuje też wszystkie części ubrania i uzbrojenia, wydane z magazynu lub od podoficera broni.

23. Wreszcie prowadzi książeczkę, w której dokładnie notuje, ile bielizny oddał każdy żołnierz do prania, oraz ile odebrał czystej.

24. Jeżeli żołnierz został dyscyplinarnie ukarany pozbawieniem swobodnego rozporządzania swym żołdem, wówczas drużynowy bierze żołd w przechowanie. W tym celu prowadzi dokładny wykaz rozchodów i dochodów. Rozchody powinien tak rozłożyć, by żołnierzowi starczyło do końca dekady na zakupno jedynie potrzebnych rzeczy. Żołnierz musi za każdym razem pokwitować otrzymaną kwotę, a po ukończeniu kary także ogólną sumę rozchodów i dochodów. Przy poszczególnych pozycjach wystarcza,

jeżeli żołnierz w rubryce „uwagi” stwierdza podpisem
otrzymane kwoty; całkowicie zaś kwituje zwrotem:
„ Potwierdzam zgodność rachunków.

N.N.

Miejscowość i data.

Szarża, 1/3 pp. ”

